

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců Elišky Cihlářové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **NANO-EUROHAUS s. r. o.**, IČ 622 41 940, se sídlem Pražská 810/16, Praha 10, zastoupena Mgr. Venuší Nedvědovou, advokátkou se sídlem Jiráskova 413, Litvínov, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, ve sporu o místní příslušnost mezi Krajským soudem v Ostravě a Městským soudem v Praze a o určení místně příslušného soudu k vyřízení věci,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 Ad 1/2015 **je příslušný** Krajský soud v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně NANO-EUROHAUS s. r. o. (do 29. 12. 2014 EUROPAHAUS CZECH GROUP s. r. o.), se domáhá žalobou ze dne 13. 11. 2014 - podanou u Krajského soudu v Ostravě dne 18. 11. 2014 - zrušení rozhodnutí žalovaného Státního úřadu inspekce práce ze dne 4. 11. 2014, č.j. 4436/1.30/14-3 a vrácení věci tomto žalovanému k dalšímu řízení, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj, se sídlem SNP 2720/21, Ústí nad Labem, ze dne 6. 10. 2014, č. j. 15550/7.30/14/14.3-4, a současně potvrzeno toto prvostupňové rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikty.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 27. 11. 2014, č.j. 22 Ad 102/2014 - 16, uvedenou věc postoupil k vyřízení Městskému soudu v Praze. Z obsahu napadeného správního rozhodnutí a ze samotné žaloby podle krajského soudu vyplývá, že žalobkyni byla uložena pokuta v souvislosti s porušením právních předpisů v oblasti zaměstnanosti a jedná se tedy o agendu spadající pod věci zaměstnanosti ve smyslu ust. § 7 odst. 3 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že místní příslušnost správních soudů „ve věcech zaměstnanosti“ podle citovaného ustanovení soudního řádu správního pokrývá ve smyslu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2013, č.j. Nad 18/2013 - 43, agendu v oboru působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí a jemu podřízených správních úřadů ve věcech reglementovaných zákonem o zaměstnanosti, je místně příslušným soudem k vyřízení Městský soud v Praze.

Městský soud v Praze, u něhož je věc vedena pod sp. zn. 3 Ad 1/2015, vyslovil nesouhlas s postoupením věci Krajským soudem v Ostravě a předložil věc v souladu s ust. § 7 odst. 5 s. ř. s. k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Svůj nesouhlas odůvodnil tím, že předmětem přezkumu, resp. napadeného správního rozhodnutí není „věc zaměstnanosti“, která by založila jeho místní příslušnost, nýbrž věc týkající se oblasti trhu práce, inspekce práce

a povinností stanovených pracovněprávními předpisy. Je tomu tak proto, že rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobkyni uložena pokuta za správní delikt spáchaný na úseku pracovní doby podle § 28 odst. 1 písm. l) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, (ve vymezeném období nevedla u dvou zaměstnanců evidenci pracovní doby s vyznačením začátku a konce odpracované směny) a za správní delikt spáchaný na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce (v rozporu s § 75 zákoníku práce nevedla v dohodách o provedení práce uzavřených se dvěma zaměstnanci dobu, na kterou se tyto dohody uzavírají). Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem proto nejde o věc „reglementovanou zákonem o zaměstnanosti“, ale o věc „reglementovanou zákonem o inspekci práce a zákoníkem práce“. Projednání a rozhodnutí věci tudíž náleží podle § 7 odst. 1, 2 s. ř. s. Krajskému soudu v Ústí nad Labem, jehož místní příslušnost je založena sídlem správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni.

Nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci je důvodný.

Z odůvodnění usnesení Krajského soudu v Ostravě vyplývá, že věc byla postoupena Městskému soudu v Praze na základě toho, že žalobkyni byla uložena pokuta v souvislosti s porušením právních předpisů v oblasti zaměstnanosti a jedná se tedy o agendu spadající pod věci zaměstnanosti ve smyslu ust. § 7 odst. 3 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že místní příslušnost správních soudů „ve věcech zaměstnanosti“ podle citovaného ustanovení soudního řádu správního pokrývá agendu v oboru působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí a jemu podřízených správních úřadů ve věcech reglementovaných zákonem o zaměstnanosti, je místně příslušným soudem k vyřízení věci Městský soud v Praze.

Podle ust. § 7 odst. 3 s. ř. s. ve věcech důchodového pojištění, úrazového pojištění a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody^{1a}) a ve věcech zaměstnanosti, ochrany zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, dávek státní sociální podpory, dávek pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením, příspěvku na péči a dávek pomoci v hmotné nouzi je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má návrhatel bydliště nebo sídlo, popřípadě, v jehož obvodu se zdržuje.

Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 13. 3. 2013, č.j. Nad 18/2013 - 43, dostupném na www.nssoud.cz, již vyslovil, že: „*Nově upravená místní příslušnost správních soudů „ve věcech zaměstnanosti“ (§ 7 odst. 3 s. ř. s., ve znění účinném od 1. 1. 2013) pokrývá agendu v oboru působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí a jemu podřízených správních úřadů ve věcech reglementovaných zákonem o zaměstnanosti, kam nepochybně spadá též otázka zaměstnávání osob se zdravotním postižením a povinnosti zaměstnavatelů s tím spojené, včetně povinných odvodů do státní pokladny (§ 81 a § 82 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti).*“

Nejvyšší správní soud tedy ve shora uvedeném usnesení vyložil pojem „ve věcech zaměstnanosti“, který je užitý v ust. § 7 odst. 3 s. ř. s., jež zakládá místní příslušnost správních soudů způsobem uvedeným v tomto ustanovení soudního řádu správního (ve věcech zaměstnanosti je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má návrhatel bydliště nebo sídlo, popřípadě, v jehož obvodu se zdržuje), a to tak, že musí jít vždy o věc reglementovanou zákonem o zaměstnanosti.

V posuzované věci však nejde o „věc zaměstnanosti“ ve smyslu ust. § 7 odst. 3 s. ř. s., jak nesprávně dovodil Krajský soud v Ostravě, ale o věc jinou, která není uvedena v tomto ustanovení.

Ze žaloby napadeného správního rozhodnutí a z obsahu žaloby vyplývá, že žalobkyni byla uložena pokuta za již popsané správní delikty spáchané způsobem uvedeným v ust. § 25 odst. 1 písm. a) a § 28 odst. 1 písm. l) zákona č. 251/2005 Sb. o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů. V posuzované věci tedy jde o právní povinnosti zaměstnavatelů a o skutkové podstaty správních deliktů, které jsou reglementované zákonem o inspekci práce a zákoníkem práce a nikoliv zákonem o zaměstnanosti či jinými právními předpisy, které také reglementují další věci popsané v ust. § 7 odst. 3 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud má za to, že nezbyvá, než postupovat podle ust. § 7 odst. 2 s. ř. s., podle něhož, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.

Vzhledem k tomu, že správní orgán (Oblastní inspektorát práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj), který vydal rozhodnutí v prvním stupni dne 6. 10. 2014, pod č. j. 15550/7.30/14/14.3-4, má sídlo v Ústí nad Labem, SNP 2720/21, je k řízení místně příslušným soudem Krajský soud v Ústí nad Labem.

Nejvyšší správní soud proto ze všech uvedených důvodů rozhodl o nesouhlasu Městského soudu v Praze ohledně postoupení věci Krajským soudem v Ostravě způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2015

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu